



Fleiri familjur í somu støðu

– Hetta er ein trupulleiki, sum vit kenna væl. 18 ár er skilmarkið, tá ymsar tænastrur, sum okkara brúkarar hava tørv á, detta burtur frá degi til dags – og eingin vil eiga ábyrgdina av at loysa hendan trupulleikan, sigur Sigrun Wardum, forkvinna í Javna

Eydna Skaale

– Í Javna hava vit leingi mælt til at broyta skipanina, staðfestir Sigrun Wardum.

Hon vísir í sama viðfangi á eina stuðulsskipan, sum grannalondini hava innført, nevnd »Brúkarastýrd Persónlig Atstøða« (Assistanca) og stytt BPA.

– Hetta er ein privat skipað skipan, sum tað almenna rindar fyri. Á hendan hátt fær brúkarin sjálvur ávirkan á, hvør tað er, sum verður settur sum stuðul, greiðir Sigrun Wardum frá.

Í støðuni hjá Malenu og Ólavi, kundi Malena sostatt verið sett sum stuðul fyri sonin – tað er jú tað arbeiðið, hon longu hevur – men munurin við BPA skipanini hevði verið, at hon so hevði fingið løn fyri sitt arbeiði.

Brúkarin í fokus

Sigrun Wardum greiðir frá, at við BPA skipanini er tað brúkarin, sum er í fokus.

– Tørvurin hjá brúkar-

anum verður lýstur, bæði av fakfólki, men eisini av foreldrum og av brúkarinum sjálvum. Og síðani verður tað játtað av sama kassa, sum tað almenna stuðulstilboðið. Munurin er, at tað ikki er eitt fremmant fólk, sum verður sett, men at brúkarin hevur møguleika at velja sjálvur, hvør tað er, sum skal setast, vísir Sigrun á.

Harumframt verður dentur lagdur á at førleikamenna og útbúgva stuðlarnar.

Sigrun leggur dent á, at felagið, sum lutar brúkarastýrdu persónligu atstøðuna út, ikki er eitt felag, sum hevur vinning fyri eygað, og at alt fokus er á brúkarinum.

– Tað eru fleiri nøgdsemiskanningar, sum vísa, at tað er alstórrur munur á BPA og á vanligu, almennu stuðulsskipanum, har tað eru tilvildarligir og skiftandi stuðlar, sum verða settir at hjálpa brúkarinum.

Javni hevur leingi víst á møguleikan við hesi skipan-



ini – og tey hava eisini heitt á Anniku Olsen um at gera eitt pilotprojekt, so nakrar familjur skjótt kundu fingið ta hjálpina, tey so stórliga hava fyri neyðini.

– Tað tykist, sum at man vil nógv gott frá politiskari síðu, men tað hendir allikavæl lítið og einki ítøkiligt. Javni kennir væl til trupulleikan við 18-67 ára aldursmarkinum, og vit hava víst á, at tað í løtuni eru fleiri familjur, sum eru í neyð av hesi regluni. Landsstýriskvinnan sigur seg arbeiða við málinum, men enn er so einki hent, vísir Sigrun Wardum, forkvinna í Javna á.

eydna@sosialurin.fo

– Tað tykist, sum at man vil nógv gott frá politiskari síðu, men tað hendir allikavæl lítið og einki ítøkiligt, sigur Sigrun Wardum, forkvinna í Javna

Savnsmynd

Arbeiði við málinum

– Eg kenni til hetta málið, og eg eri sinnað at broyta lógina, tí hetta er ikki nøktandi sum er. Vit hava ikki búpláss at nøkta tørvin, og tá vit ikki veita eitt bútilboð, mugu vit lofta familjunum á annan hátt, sigur Annika Olsen, landsstýriskvinna. Hon vil tó einki siga um, nær Malena Arnholdsdóttir kann vænta sær hjálp



Eydna Skaale

– At broyta hetta við aldursmarkinum á 18-67 ár er ovarliga á mínum raðfestingarlísta. Stendur tað til mín, verður tað broytt innan stutta tíð. Nokk ikki í ár, men helst fyrst í komandi ári, ger landsstýriskvinnan greitt.

Annika Olsen viðurkennir, at tað er undarligt at hava eitt aldursmark á 18 ár, tá borgarin hevur júst sama tørv á røkt, sum tá hann er 17 ár.

Hon vísir á, at hennara ætlanir um at broyta lógina kunnu verða steðgaðar, um politiskur vilji ikki er fyri at fremja broytingina og neyðugu pengarnir tiskil ikki verða játtaðir.

– Men eg ivist ikki í, at eg havi stuðul frá mínum baklandi í hesum málinum, tí tað er jú fólkafløkspolitikkur, at pengarnir skulu fylgja brúkarinum, uttan mun til, hvar hann er. So eg kann ikki ímynda mær, at hetta fer at taka langa tíð at avgreiða, sigur Annika

Olsen, sum vónar at hava upphevið aldursmarkið í lógini fyrst í komandi ári.

Nýggja stuðulsskipan

Annika Olsen sigur, at hon eisini arbeiðir við uppskottinum hjá Javna um eina meiri brúkarastýrda stuðulsskipan – nevnd BPA (Brúkarastýrd Persónlig Atstøða).

– Eg ynski at innføra hesi viðurskiptini, so brúkarin fær eina fasta stuðulavtalu við ein, einstakan persón. Tað skal bera til

at byggja eitt gott og fortróligt forhold upp. Eg veit, at skipaninar eru ikki nóg góðar, sum er, og at tað er ov stór útskiifting við stuðlunum.

Spurd, um tað kundi verið ein familjulimur, sum varð settur sum stuðul, svarar Annika Olsen skjótt og uttan iva.

– Ja, tað kundi fyri so vítt verið mamman, sum varð sett sum stuðul – tað siggi eg onga forðing fyri.

– Men, leggur hon afturat, – Hetta er ein meiri lang-

siktað ætlan, sum ikki verður so løtt at seta í gildi her og nú. Men eg arbeiði við henni.

Hóast Malena hevur verið heima og tikið sær av Ólavi í skjótt fimm ár, og ikki hevur fingið nakra inntøku hesa tíðina, skal hon ikki vænta sær nakra veiting við afturvirkandi meg.

– Tað fer at vera torført at seta nakað í gildi við afturvirkandi meg, men eg skal broyta hetta við aldursmarkinum skjótast gjørligt, so tað framyvir

verður heimild at veita familjum í líknandi støðu figgjarligan styrk, óansæð hvussu gomul børnini eru, staðfestir Annika Olsen, sum tó ikki vil seta nakra tíðarfreist á.

Tað er sostatt framvegis óvist, nær Malena Arnholdsdóttir kann vænta at fáa fyrstu figgjarligu hjálpina frá tí almenna á konto. Hon og Ólavur mugu áhaldandi klára seg fyri hansara pensjón og annars vælvilja frá familju og vinarligum kenningum.